

جزیره مادرها

به مناسبت اولین سالگرد شهادت
شهید داریوش رضایی نژاد

دانشجوی برتر

مهر ماه ۱۳۷۳ در رشته مهندسی برق، گرایش قدرت، در دانشگاه پذیرفته شد. با وجود پذیرش در بسیاری از رشته‌های مهندسی در دانشگاه‌های معتبر تهران، شیراز و... برای این که به خانواده فشار مالی نیاید به دانشگاه صنعتی مالک اشتر اصفهان رفت.

با وجود نبوغ ذاتی در امور کارگاهی و آزمایشگاهی در تحصیل نیز بسیار منظم و کوشا بود. ضمن فراگیری و کسب تجربه در رشته خود، در زمینه استفاده از رایانه و علوم کامپیوتری بسیار توانا بود. با داشتن چنین توانایی‌هایی، توانست در مدت هفت ترم و با رتبه اول و به عنوان دانشجوی برتر دانشگاه، از دانشگاه خود فارغ التحصیل شود.

به محض فارغ التحصیلی به عنوان پژوهشگر در مراکز مهم تحقیقاتی و علمی کشور مشغول به کار شد. در عرصه‌ای که فعالیت می‌کرد توانایی فراوانی داشت و نبوغ و تلاش خود را در مسیر خدمت به وطن خویش قرارداد. در همان نخستین سال شروع به کار، در آزمون کارشناسی ارشد سال ۱۳۷۸ در رشته مهندسی برق، گرایش قدرت، در دانشگاه دولتی ارومیه پذیرفته و مشغول به ادامه تحصیل در دوره کارشناسی ارشد شد. تیرماه ۱۳۷۹ بود که ازدواج کرد و بعدها صاحب یک دختر به اسم «آرمیتا» شد.

همیشه اول

صبح پنجشنبه ۲۹ بهمن سال ۱۳۵۶ در شهرستان آبدانان از شهرستان‌های استان ایلام به دنیا آمد. پدر پاسدارش از روز اول جنگ به جبهه رفته بود و تا آخر جنگ هم به ندرت مرخصی می‌آمد. برای همین داریوش همیشه با عکسی از امام خمینی (ره) که روی دیوار خانه‌شان بود درد و دل می‌کرد. از همان اوایل کودکی نبوغ خود را به اطرافیان نشان داد. به خاطر جثه ظریف و ریزش مجبور شد با متولدين ۱۳۵۷ وارد دوره ابتدایی شود، اما همیشه با هوش و توانایی خود معلم و دانش‌آموزان را تحت تأثیر قرار می‌داد. کلاس سوم ابتدایی را در تابستان گذراند و دیگر سال‌های دوره ابتدایی همیشه شاگرد اول و نماینده کلاس بود. در دوره راهنمایی هم به خاطر ظرفیت هوشی بالایش مقطع دوم را در تابستان گذراند و با این سرعت بالا در کسب مدارج علمی توانست پیش از همکلاسی‌های خود دوره متوسطه را به پایان برساند و در تیرماه ۱۳۷۳ دیپلم خود را در رشته ریاضی دریافت نمود. رضایی نژاد چندین بار در مسابقات علمی استان ایلام مقام اول را کسب کرد.

به همه آنها نه گفت

در طول خدمت، چندین مقاله در حوزه تخصصی خود نگاشت و بسیاری از طرح‌های تحقیقاتی را اجرا کرد. در پی همین فعالیت‌های علمی از دانشگاه‌های متعدد اروپایی جهت ادامه تحصیل و فعالیت پژوهشی از او دعوت به عمل آمد، اما داریوش به‌رغم همه این فرصت‌ها، به واسطه عشق به این آب و خاک و روحیات خاص خود، به همه آنها نه گفت.

رضایی‌نژاد در چند سال اخیر ضمن تدریس و انجام فعالیت‌های تحقیقاتی، مسئول اجرای بسیاری از طرح‌های تحقیقاتی در دانشگاه‌های تهران، شهید بهشتی و خواجه نصیرالدین طوسی بود.

در تمام مراحل آزمون دکترا سال ۱۳۹۰ در دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی پذیرفته شد، اما دیگر فرصت به پایان رساندن این مقطع تحصیلی نشد و در تاریخ ۱۳۹۰/۵/۱ توسط سرویس جاسوسی اسرائیل «موساد» پیش چشم همسر و فرزند پنج ساله‌اش به شهادت رسید.

بسم الله الرحمن الرحيم
 همداد به خازانی شهید
 رازی نژاد رضایی
 علما
 ۱۳۹۰/۵/۱

جزیره آدم بدها

وقتی از آرمتا دختر پنج ساله‌اش می‌پرسند: «اون روز چی شد؟» جواب می‌دهد: «بابام رو با تفنگ کشتن. من بالا سرش بودم. مامان جیغ می‌کشید. من رفتم خونه همسایه مون، بابا رو بردن بیمارستان. بعد رفتم خونه عمو خواایدم. چون مامان نبود.» می‌پرسند: «کی بابات رو کشت؟»

می‌گوید: «اسرائیلیا. اسراییل جزیره آدم بدهاست. آدم خوبا رو شهیدشون می‌کنن.» می‌گویند: «می‌خوای چی کارشون کنی؟»

می‌گوید: «اول دستگیرشون می‌کنیم. بعد میندازیمشون جهنم.»

می‌پرسند: «خودت؟» می‌گوید: «نه. پلیسا می‌گیرنشون. خدا هم میندازدشون جهنم.»

نقاشی آرمتا از صحنه به شهادت رسیدن پدرش...